

Yttrande från Regionkommittén om "EU-politiken och den internationella politiken för biologisk mångfald efter 2010"

(2010/C 267/08)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén är oroad över de allvarliga konsekvenserna av den ökande förlusten av biologisk mångfald, både av etiska skäl och för att säkra ekonomisk och social stabilitet, begränsa klimatförändringarna och uppnå millennieutvecklingsmålen.
- Kommittén betonar att om den biologiska mångfalden ska kunna bevaras i världen måste lokala och regionala myndigheter få sådana personalresurser och finansiella och tekniska resurser som motsvarar deras ansvarsnivå och uppgift att bidra till att hejda förlusten. ReK uppmanar lokala och regionala myndigheter att föregå med gott exempel.
- Kommittén rekommenderar att EU 2020-strategin för biologisk mångfald inriktas på ett begränsat antal delmål som omfattar jordbruk, fiske, markanvändning samt förstörelse och fragmentering av livsmiljöer, vilka gör det möjligt för lokala och regionala myndigheter att mäta sitt eget bidrag och vidta korrigerande åtgärder i tid.
- Kommittén efterlyser omfattande anslagsökningar i EU:s budget för perioden efter 2013 så att man kan uppfylla målen, och uppmanar Europeiska kommissionen att optimera användningen av EU-finansieringen, särskilt genom att ta itu med det nuvarande underutnyttjandet av strukturfonderna på området för biologisk mångfald och undersöka hur den integrerade modellen för att finansiera biologisk mångfald och Natura 2000 kan göras effektivare.
- Kommittén uppmanar EU och Europeiska kommissionen att undersöka möjligheten för ReK att delta i EU:s delegation till den tionde partskonferensen för FN:s konvention om biologisk mångfald som observatör i syfte att säkerställa att lokala och regionala myndigheter är representerade på ett lämpligt sätt, och ReK erbjuder sig att bidra genom att främja ett decentraliserat utvecklingsarbete inom området.
- Kommittén uppmanar den tionde partskonferensen att i samband med den strategiska planen 2011–2020 anta ett särskilt beslut för de lokala och regionala myndigheterna som omfattar en handlingsplan för lokala myndigheter och biologisk mångfald 2011–2020, för att ytterligare förstärka och utöka de lokala och regionala myndigheternas viktiga bidrag i samband med genomförandet av den strategiska planen för konventionen om biologisk mångfald.

Föredragande:	Linda Gillham (UK-EA), ledamot av Runnymede Borough Council
Referensdokument:	Meddelande om "Förslag till en EU-strategi och EU-mål för biologisk mångfald efter 2010"
	KOM(2010) 4 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

Samarbete med lokala och regionala myndigheter för bättre förvaltning och kommunikation

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. Allmänna synpunkter

1. Regionkommittén anser att skydd av den biologiska mångfalden är avgörande för människors hälsa och välbefinnande både direkt och indirekt genom ekosystemtjänster. Alla människor har rätt till en hållbar och hälsosam miljö, och därför måste den biologiska mångfalden bevaras och utnyttjas på ett hållbart sätt. Den biologiska mångfaldens centrala roll i samband med den globala kampen mot hungersnöd och för livsmedelstrygghet måste respekteras. Kommittén är oroad över de allvarliga konsekvenserna av den ökande förlusten av biologisk mångfald i ekosystemen för nuvarande och kommande generationer, både av etiska skäl och för att den biologiska mångfalden har ett egenvärde samt för att säkra ekonomisk och social stabilitet, begränsa klimatförändringarna och uppnå millennieutvecklingsmålen.

2. Regionkommittén stöder att man, utöver att framhålla naturens inneboende värde i egenskap av vårt världsarv, fortsätter arbetet med den ekonomiska bedömningen av biologisk mångfald och ekosystemtjänster och införlivar det med det politiska beslutsfattandet. Vi välkomnar att den internationella studien "The Economics of Ecosystems and Biodiversity" (De ekonomiska aspekterna av ekosystem och biologisk mångfald, TEEB) har inneburit en ökad förståelse för det ekonomiska värdet av biologisk mångfald och det faktum att passivitet leder till oöverstigligen kostnader. ReK välkomnar att den lokala och regionala dimensionen särskilt kommer att behandlas i TEEB:s D 2-rapport som vänder sig till beslutsfattare.

3. EU-målen och de internationella målen för 2010 har varit av avgörande betydelse för att få till stånd effektiva åtgärder på lokal och regional nivå världen över. Det finns många exempel på god praxis runt om i EU. Kommittén är emellertid mycket oroad över att varken EU:s mål eller de internationella målen för biologisk mångfald för 2010 har uppnåtts på grund av en tydlig skillnad mellan de löften som getts och de åtgärder som faktiskt vidtagits.

4. Kommittén anser att om målen om bevarande av den biologiska mångfalden ska kunna uppfyllas är det mycket viktigt att de offentliga myndigheterna, bland annat de lokala och regionala, finner en bra balans mellan utvecklingspolitiken och målen om biologisk mångfald. Användandet av incitament för att främja bevarandet av denna mångfald bör uppmuntras.

5. ReK vill lyfta fram de lokala och regionala myndigheternas roll för att hejda förlusten av biologisk mångfald och ta fram strategier inom myndigheterna för att bevara den biologiska mångfalden. Detta måste ses mot bakgrund av resultaten av en Eurobarometer-enkät om EU-invånarnas syn på biologisk mångfald som offentliggjordes i mars 2010. Enligt denna vet bara 38 % av EU-invånarna vad termen betyder och endast 17 % känner sig direkt påverkade av att den biologiska mångfalden minskar. I detta syfte betonar ReK återigen att kommittén är beredd att lansera olika projekt för att bevara den biologiska mångfalden och bidra till att öka medborgarnas intresse på lokal och regional nivå och skapa synergier mellan aktörerna och de offentliga myndigheterna genom att anordna evenemang under Open Days 2010.

6. Om den biologiska mångfalden ska kunna bevaras i världen måste lokala och regionala myndigheter få sådana personalresurser och finansiella och tekniska resurser som motsvarar deras ansvarsnivå och uppgift att bidra till att hejda förlusten. De lokala och regionala myndigheterna är bäst lämpade att stödja lokalsamhällena i bevarandet av den lokala miljön och att stödja frivilligorganisationer som arbetar med att inspirera och engagera allmänheten att bevara den naturliga miljön. Andra viktiga ansvarsområden är utbildning, hälsa och välbefinnande, fysisk planering och markägande. ReK uppmanar lokala och regionala myndigheter att föregå med gott exempel.

7. ReK anser att FN:s internationella år för biologisk mångfald 2010 kommer att stärka det politiska engagemanget på EU-nivå och internationell nivå för att ta itu med det globala överhängande hotet mot den biologiska mångfalden samtidigt som lokala och regionala myndigheter uppmuntras att delta aktivt.

8. Regionkommittén välkomnar de projekt som många lokala och regionala myndigheter har inlett för att bidra till att skydda den biologiska mångfalden, exempelvis projekt som syftar till inrättande av naturskyddsområden och återställande av skadade livsmiljöer, bevarande av våtmarker och andra ekosystem, anläggande av grönområden och stadsplanering på grundval av kriterier för bevarande av den biologiska mångfalden, och till att öka allmänhetens medvetenhet om biologisk mångfald, som till exempel tävlingar om den bästa trädgården eller det bästa grönområdet i stadsområden. Villatrådgårdar utgör en livsnödvändig tillflyktsort för fåglar och djur och har en avgörande betydelse för att kyla ner och filtrera luften och lagra koldioxid.

B. Mot en EU 2020-strategi för biologisk mångfald

9. ReK välkomnar visionen för 2050 och det nya och ambitiösa målet för 2020 om att "få ett slut på förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemtjänster i EU senast 2020 och om att i görligaste mån återställa dem, samtidigt som EU:s bidrag till att förhindra global förlust av biologisk mångfald påskyndas", vilket beslutades av rådet (miljö) den 15 mars 2010 och bekräftades av Europeiska rådet den 25–26 mars 2010. Detta vittnar om ett förnyat engagemang från EU:s sida för att leverera konkreta resultat.

10. Kommittén är dock oroad över att frågan om biologisk mångfald fortfarande är underordnad ekonomiska tillväxtmönster och strävan efter en ekonomi med låga koldioxidutsläpp inom ramen för Europa 2020-strategins mål att skapa hållbar tillväxt, i stället för att behandlas som en självständig fråga.

11. Regionkommittén välkomnar att kommissionen tagit hänsyn till frågan om ekosystemtjänster i målet för 2020, i linje med Regionkommitténs tidigare rekommendationer, med syftet att återställa ekosystemen och därmed vända den nuvarande trenden. Regionkommittén vill dock be kommissionen och medlemsstaterna att ange hur inskränkningen i målformuleringen "återställa dem så långt som möjligt" bör tolkas lokalt och regionalt.

12. ReK håller med rådet om att det nu krävs omedelbara och effektiva insatser för att undvika allvarliga ekologiska, ekonomiska och sociala konsekvenser.

13. Detta är ett viktigt steg för att visa EU:s vilja att vidta åtgärder och "föregå med gott exempel" vid den tionde partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald i oktober 2010 i Nagoya.

14. ReK ställer sig bakom rådets uppmaning till Europeiska kommissionen om att lägga fram en EU 2020-strategi för biologisk mångfald som tar hänsyn till resultaten från den tionde partskonferensen om biologisk mångfald.

15. EU 2020-strategin för biologisk mångfald kommer endast att kunna uppnå EU-målen och de internationella målen för biologisk mångfald efter 2010 på lokal nivå om den målmedvetet stöder lokala och regionala myndigheter och andra markanvändare och markägare. Genom strategin måste det nuvarande underutnyttjandet av strukturfonderna för miljöfrågor och biologisk mångfald avhjälpas och utbyte av bästa praxis måste främjas för att öka lokala och regionala myndigheters kapacitet att genomföra åtgärder på lokal nivå. Genom att främja god praxis bland myndigheter och skapa ett forum för att identifiera gemensamma problem och utbyta information om lösningar kan man bidra till att öka kapaciteten inom lokala och regionala myndigheter.

16. Regionkommittén välkomnar att kommitténs tidigare rekommendation om "ekologisk infrastruktur" ⁽¹⁾ har anammats av rådet ⁽²⁾, vilket banar väg för kommissionen att utarbeta en

EU-strategi för ekologisk infrastruktur efter 2010. En sådan strategi skulle kunna ges en territoriell dimension, med beaktande av subsidiaritetsprincipen, och göra det möjligt att inkludera initiativ som redan lanserats på framför allt lokal och regional nivå i en sammanhängande ram.

De lokala och regionala myndigheternas roll i främjandet av en EU 2020-strategi för biologisk mångfald

17. Den nya EU 2020-strategin för biologisk mångfald kan få goda resultat om alla aktörer och lokala intressenter deltar i utvecklingen och genomförandet av politiken utifrån en modell för verkligt flernivåstyre. Det är viktigt att sammanföra alla intressenter som är inblandade i skyddet av biologisk mångfald och ekosystem, bland annat vetenskapliga experter, aktörer som ansvarar för handlingsplaner för biologisk mångfald, icke-statliga organisationer och utbildningsmyndigheter.

18. Kommittén understryker att det är nödvändigt att genomföra fågel- och habitatdirektiven fullt ut även på regional och lokal nivå, skynda på införandet och det fulla genomförandet av Natura 2000-nätverket, sörja för en lämplig finansiering, som tar hänsyn till att den biologiska mångfalden varierar inom EU, samt genomföra effektiva åtgärder för förvaltning och återställande.

19. ReK välkomnar i detta sammanhang uppmaningen från rådet (miljö) den 15 mars om att tillämpa strategier för delaktighet som kommer att "leda till nödvändiga och kompletterande bottom-up-initiativ från dem som direkt deltar i förvaltning av mark- och vattenanvändning, särskilt lokala samhällen".

20. Lokala och regionala myndigheter har en mycket viktig roll när det gäller att öka allmänhetens medvetenhet om den biologiska mångfaldens betydelse. Regionkommittén efterlyser större stöd från medlemsstaternas sida när det gäller att genomföra EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.

21. Kommittén uppmanar lokala och regionala myndigheter att utarbeta program för att trygga den biologiska mångfalden och inkludera mål för biologisk mångfald i sin fysiska planering och hantering av tillstånd för markanvändning i syfte att främja utvidgningen av grönområden, undvika markförsämring, skador på ekosystemen, splittring av landskap och livsmiljöer samt för att minimera de negativa konsekvenserna av klimatförändringarna och utnyttja alla tillfällen att kombinera återställande eller anläggande av naturliga livsmiljöer med initiativ som rör fysisk planering och planering av markanvändning. ReK påpekar å andra sidan att det för glesbygd och områden med god tillgång till grönområden, med stora arealer som redan avsatts för naturskydd är angeläget att precisera och öka kvaliteten på naturvården och förbättra samspelet med övrig markanvändning.

22. Regionkommittén anser att rådets erkännande, att det krävs ett större utbyte av information om bästa praxis för att garantera att resurserna används på bästa sätt när det gäller att förhindra att den biologiska mångfalden går förlorad, innebär att EU och medlemsstaterna måste öka sitt stöd till ett sådant utbyte mellan lokala och regionala myndigheter.

⁽¹⁾ CdR 22/2009 fin.

⁽²⁾ Rådets slutsatser (miljö) av den 15 mars 2010.

23. Regionkommittén stöder de initiativ och de nätverk som främjar frivilliga åtaganden av lokala och regionala myndigheter och som garanterar att information om bästa praxis sprids på europeisk nivå, t.ex. projekten LIFE + och europeiska huvudstäder för biologisk mångfald.

Integrering av skydd av biologisk mångfald i viktiga sektorer

24. Skydd av biologisk mångfald och ekosystemtjänster är ett tvärgående tema som kräver en systematisk strategi där alla olika aktörer på alla nivåer måste arbeta tillsammans.

25. Kommittén upprepar de sektorsspecifika rekommendationer som framfördes i yttrandet "Nya insatser för att hejda förlusten av biologisk mångfald" (3) och påpekar att det endast är möjligt att skydda den biologiska mångfalden på ett effektivt och säkert sätt om skyddet införlivas i de bredare strategierna och politiken för de viktiga sektorer som ligger bakom förstörelsen av livsmiljöer, fragmentering och försämring som orsakas av förändrad markanvändning, föroreningar osv. Dessa sektorer omfattar bland annat jordbruk/skogsbruk, energi, transport, klimatförändringar och regional utveckling/fysisk planering. Likaledes måste man i alla internationella handelsavtal som rör EU beakta och begränsa förlusten av biologisk mångfald.

26. Regionkommittén vill på nytt uppmana medlemsstaterna att se över sina skattesystem i syfte att skapa incitament för biologisk mångfald, t.ex. genom att sänka mervärdesskatten för ekologiska jordbruksprodukter eller produkter som framställts i Natura 2000-områden samt genom att ta bort vissa skatter, avgifter och subventioner som ger upphov till beteenden som inverkar negativt på den biologiska mångfalden.

27. Bevarandet och återställandet av biologisk mångfald erbjuder vissa kostnadseffektiva alternativ för begränsning av eller anpassning till klimatförändringarna, till exempel genom att gröna korridorer skapas som syftar till att utveckla och återställa våtmarker och floder och genom att gröna tak främjas eller viktiga biotoper kopplas samman.

Fastställande av välgrundade delmål, indikatorer och kostnadseffektiva åtgärder för att uppnå dessa

28. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att inrikta sig på ett begränsat antal delmål i vilka strategin presenteras på ett tydligt och klart sätt och som gör det möjligt för lokala och regionala myndigheter att mäta sitt eget bidrag och vidta korrigerande åtgärder i tid. Dessa måste skifta fokus från situationsrelaterade mål, som är svåra att mäta, till "belastningsrelaterade" mål. Antalet delmål bör begränsas till 5 eller 6 och omfatta jordbruk, fiske och marina miljöer, markanvändning samt förstörelse och fragmentering av livsmiljöer.

29. ReK rekommenderar att ett delmål om markanvändning och fysisk planering utformas med största hänsyn till subsidiaritetsprincipen i syfte att hantera de påfrestningar som förstörelse

och fragmentering av livsmiljöer leder till. Lokala och regionala myndigheter har en mycket viktig roll när det gäller att dra nytta av ekologiska nätverk och är mest lämpade att utforma denna utifrån de skilda behoven i tätbefolkade områden respektive glesbygd. Lokala och regionala myndigheter kommer att vara de viktigaste aktörerna när det gäller att uppnå ett sådant mål.

30. Kommittén betonar vikten av de tydliga referensvärden som ska fastställas av Europeiska miljöbyrå senast i juni i år, i syfte att säkerställa en kontinuerlig övervakning och rapportering om delmålen och indikatorerna för att hejda förlusten av biologisk mångfald och återställa ekosystemen. För att man ska kunna vidta aktiva åtgärder krävs referensdata av hög kvalitet och kontinuerlig övervakning, och för att uppnå detta krävs kraftigt ökade anslag. Detta kan delvis uppnås genom att man ställer krav på exploitörer, men om inte EU och medlemsstaterna enas om betydligt ökad finansiering på detta område kommer de lokala och regionala myndigheternas finansiella resurser inte att räcka till för att uppnå målet.

31. Kommittén uppmanar EU och medlemsstaterna att introducera begreppet ekosystem i sina referensvärden och indikatorer. Ett exempel är Europeiska miljöbyråns första uppsättning biofysiska kartor över ekosystemtjänster.

Finansiering för att uppnå de nya målen

32. De nuvarande budgetanslagen för att skydda den biologiska mångfalden räcker inte för att uppnå målen, inbegripet målen i Natura 2000. ReK efterlyser omfattande anslagsökningar i EU:s budget för perioden efter 2013. Vid utformningen av nya stöddirektiv och stödprogram måste man se till att åtgärder som kan skada den biologiska mångfalden utestängs från stöd.

33. ReK uppmanar Europeiska kommissionen att optimera användningen av EU-finansieringen, särskilt genom att ta itu med det nuvarande underutnyttjandet av strukturfonderna på området för biologisk mångfald och miljö och undersöka hur den integrerade modellen för att finansiera biologisk mångfald och Natura 2000 kan göras effektivare.

34. ReK rekommenderar återigen (4) att man tillämpar ett system med miljömässiga tvärvillkor för att reglera tillgången till offentligt stöd, särskilt för den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Regionkommittén uppmanar samtidigt medlemsstaterna att se till att kostnaderna för att återställa ekosystemtjänster fördelas rättvist mellan olika branscher.

35. Med hänsyn till Europeiska miljöbyråns senaste slutsatser (5) rekommenderar Regionkommittén att den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras på ett sätt som möjliggör ett bättre stöd till jordbruk med stort ekologiskt värde.

(4) CdR 22/2009 fin och CdR 218/2009 fin.

(5) Teknisk rapport nr 12/2009 från Europeiska miljöbyrå: "Distribution and targeting of the CAP budget from a biodiversity perspective".

(3) CdR 22/2009 fin.

36. Kommittén uppmanar Europeiska kommissionen att inrätta en lämplig finansieringsmekanism som lokala och regionala myndigheter kan utnyttja för att bygga upp sin kapacitet vad gäller att hejda förlusten av biologisk mångfald och skydda denna i regionerna samt för att främja utbyte av bästa praxis mellan regioner.

Invaderande arter

37. Invaderande främmande arter är ett erkänt hot mot den biologiska mångfalden på global nivå. Beslut har fattats i denna fråga vid de fem senaste partskonferenserna för konventionen om biologisk mångfald.

38. Den europeiska strategin mot invaderande främmande arter utarbetades 2003 inom ramen för Bernkonventionen. I mål 5 i "EU:s handlingsplan till 2010 och därefter" ⁽⁶⁾ uppmanas medlemsstaterna att utarbeta nationella strategier mot invaderande främmande arter. I detta sammanhang upprepar ReK sin uppmaning ⁽⁷⁾ till Europeiska kommissionen om att ta fram en EU-strategi mot invaderande arter.

39. Konsekvenserna av klimatförändringarna är en faktor som bidrar till att arter breder ut sig, och detta kommer att fortsätta under de kommande årtiondena, vilket medför att ännu fler arter kan bli invaderande.

40. ReK beklagar att allmänheten endast har begränsade kunskaper om det hot som invaderande främmande arter utgör. Medvetenheten om och förståelsen av denna fråga måste förbättras för att fler människor ska engagera sig. Allmänheten kan genom att förändra sitt beteende bidra till att minska sannolikheten att invaderande arter introduceras och minska risken för att sådana arter sprids samt bistå genom att upptäcka och övervaka invaderande arter. De lokala och regionala myndigheterna är bäst lämpade att engagera allmänheten på lokal nivå och därigenom förbättra allmänhetens förståelse och deltagande.

41. Lokala och regionala myndigheter har också en viktig roll att spela genom utbildning och i egenskap av markägare. Dessutom kan deras specialister bistå nationella statliga organ i hanteringen av invaderande arter i samarbete med viktiga intressegrupper utanför regeringen, för att på så sätt till fulla dra nytta av tillgänglig kapacitet och resurser för att förbättra förmågan att upptäcka och övervaka invaderande arter.

C. ReK:s bidrag till Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald och dess tionde partskonferens

42. Biologisk mångfald är en gränsöverskridande fråga, och samordnade insatser behöver därför vidtas inte bara på EU-nivå utan även internationellt.

43. Regionkommittén betonar vikten av att upprätthålla och återställa den biologiska mångfalden, inklusive ekosystemtjänster, globalt i syfte att bidra till arbetet med att utrota fattigdomen samt värna livsmedelstryggheten och frågan om lokal utveckling på

global nivå. Regionkommittén anser att genomförandet av konventionen om biologisk mångfald utgör ett viktigt steg i rätt riktning när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen, framför allt mål 7 om en långsiktigt hållbar miljö.

44. Kommittén uppmanar EU och Europeiska kommissionen att undersöka möjligheten för ReK att delta i EU:s delegation till den tionde partskonferensen som observatör i syfte att säkerställa att lokala och regionala myndigheter är representerade på ett lämpligt sätt, inte bara inom de nationella delegationerna utan också i EU:s delegation ⁽⁸⁾.

45. Kommittén erbjuder sig att bidra till arbetet med konventionen för biologisk mångfald och dess tionde partskonferens genom att främja ett decentraliserat utvecklingssamarbete mellan de lokala och regionala myndigheterna i Europa och utvecklingsländerna inom ramen för hållbar förvaltning av biologisk mångfald och ekosystem.

46. ReK uppmanar den tionde partskonferensen att anta den reviderade och uppdaterade strategiska planen för konventionen för perioden 2011–2020, för att säkerställa kontinuiteten i den strategiska planeringen för konventionen om biologisk mångfald efter 2010.

47. Kommittén välkomnar påpekandet i utkastet till den strategiska planen att upprätthållande och återställande av ekosystem i allmänhet är ett kostnadseffektivt sätt att hantera klimatförändringar och att insatserna mot klimatförändringar därför medför en rad nya möjligheter för bevarande av den biologiska mångfalden och hållbart utnyttjande.

48. Kommittén instämmer i att det krävs större konvergens på internationell och nationell nivå i ansträngningarna för att ta itu med klimatförändringarna och förlusten av biologisk mångfald på ett sätt som ger ömsesidig förstärkning och för att optimera möjligheterna för de globala processer som pågår inom ramen för Riokonventionerna.

49. De åtgärder som hittills vidtagits för att genomföra konventionen om biologisk mångfald har inte varit tillräckliga för att uppnå det internationella målet för 2010.

50. Kommittén stöder strategiska mål och de överordnade och sekundära målen för 2020, som är möjliga att uppnå och mer mätbara och som utgör en effektivare ram genom målsättningar på nationell och i synnerhet lokal och regional nivå. ReK föreslår att antalet mål minskas för att göra strategin mer lättbegriplig och fokuserad.

51. Kommittén förespråkar ett nytt överordnat mål som uttryckligen fastställer att alla parter i konventionen om biologisk mångfald senast 2020 ska ha involverat lokala och regionala myndigheter i genomförandet av konventionen. Framför allt bör strategierna och de nationella handlingsplanerna för biologisk mångfald ses över och genomföras samtidigt som man stöder kapacitetsbyggnad på lokal och regional nivå.

⁽⁶⁾ Dokumentet SEK(2006) 621, bilaga till Europeiska kommissionens meddelande "Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter", KOM(2006) 216 slutlig.

⁽⁷⁾ CdR 22/2009 fin.

⁽⁸⁾ Exekutivsekreteraren vid sekretariatet för konventionen om biologisk mångfald skickade den 4 februari 2010 ett meddelande till alla parter i konventionen med en uppmaning att utnämna borgmästare och lokala myndigheter att delta i delegationerna till partskonferensen.

52. Regionkommittén uppmanar den tionde partskonferensen att anta ett särskilt beslut för de lokala och regionala myndigheterna och noterar i detta sammanhang förslaget till beslut inom konventionen om biologisk mångfald för den tionde partskonferensen om städer, lokala myndigheter och biologisk mångfald, samt förslaget till handlingsplan för städer, lokala myndigheter och biologisk mångfald 2011–2020 ⁽⁹⁾. En sådan konsekvent uppbyggd handlingsplan är nödvändig för att ytterligare förstärka och utöka de lokala och regionala myndigheternas viktiga bidrag i samband med genomförandet av den strategiska planen

2011–2020 för konventionen om biologisk mångfald. ReK erkänner i detta sammanhang det globala partnerskapet för städer och biologisk mångfald och ICLEI:s program för lokala åtgärder för biologisk mångfald.

53. ReK noterar att Singaporeindexet för städers biologiska mångfald (CBI) ska presenteras vid den tionde partskonferensen. Detta index bör utvecklas ytterligare så att det på frivillig basis kan tillämpas på andra myndigheter.

Bryssel den 10 juni 2010

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

⁽⁹⁾ Dokument av den 27 januari 2010, http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc.